

**ZBRANE PESMI SODELUJOČIH NA
BRALNEM MARATONU, 20. 9. 2017 -
POTUJMO SKUPAJ ... ČAKAJO NAS SVET
BESED, POEZIJE IN DOMIŠLJIJE**

Zbrala: Urša Žiger

Maribor, september 2017

Kazalo

ZBRANE PESMI SODELUJOČIH NA BRALNEM MARATONU, 20. 9. 2017 -	0
POTUJMO SKUPAJ ... ČAKAJO NAS SVET BESED, POEZIJE IN DOMIŠLIJE.....	0
SKUPAJ POTUJMO.....	2
POTUJMO S KNJIGO.....	3
POTOVANJE.....	4
POTUJMO SKUPAJ Z NAŠIMI JUNAKI.....	5
ZMAJ.....	6
NORI SVET.....	7
POTOVANJE SKOZI ČAS.....	9
DOMIŠLIJA.....	10
PRIMI ME ZA ROKO.....	11
NOČEM SAMA.....	12
ŽIVLJENJE.....	14
JESEN.....	15
BESEDE.....	16
POČITNICE.....	17
POT V NEBESA.....	18
POTOVANJE V SREDIŠČE ZEMLJE.....	19
ORKESTER.....	20
NEKOČ IN DANES.....	21
KDO ŽIVEL BI V TAKEM SVETU?.....	22
POTUJMO S TESLO.....	24
SANJSKO POTOVANJE.....	25
REKLAMA.....	26
KAJ ČE BI?.....	29
SREČA.....	30
POEZIJA.....	31
POIŠČIMO SKUPNE POTI.....	32
ZNANJE JE POTOVANJE.....	33
MLADOST.....	37
BRALNO POTOVANJE.....	38
POTUJMO SKUPAJ ... ČAKAJO NAS SVET BESED, POEZIJE IN DOMIŠLIJE!.....	39
V SVET DOMIŠLIJE.....	40
SVET BESED IN POEZIJE.....	41
TI IN JAZ IN MI VSI.....	42
POTOVANJE Z DOMIŠLIJO.....	43
DOMIŠLIJA.....	44
MED NJIVAMI IN TRAVNIKI.....	45
PESMI POTOKA.....	46
PRIJATELJSTVO.....	47
SPREHAJALEC.....	48

SKUPAJ POTUJMO

Z besedo potujem preko gora,
preko neskončnega morja,
preblodim vsa obzorja,
hodim po zvezdah vesolja
do srečnega konca.
Znova in znova
se vrtim.

Skupaj potujmo
v nove svetove,
v naše svetove.
Potrebujemo le besede in domišljijo,
da ustvarimo svojo poezijo.

In da z njo potujemo še dlje.
Morda nekoč v prihodnosti
celo do neskončnosti.

Amadeja Rek, 9. razred
OŠ Angela Besednjaka

POTUJMO S KNJIGO

S knjigami preživi čas,
saj z njimi ti ne bo dolgčas.

S knjigo lahko lepo živiš,
z njo v domišljijo poletiš.
V njej se vse lahko zgodi,
tudi to, kar le misliš si.

S knjigo lahko tako potuješ,
da zraka ne onesnažuješ.
Ekološko je in nič ne stane te.

Če računalnik te prevlada,
tole slaba je razvada,
za šolo nič se ne učiš
in slabe ocene dobiš.

Knjige slasten so grizljaj,
saj v njih je nešteto poti in
na vsaki je zanimiv pripetljaj.

Srečen tisam v sebi si
in tudi živali hvaležne so ti.

Neža Musil in Hana Kamplet Lešnik, 6. razred
OŠ Rada Robiča Limbuš

POTOVANJE

Potovanje so res
lepe sanje.

Ko se zbudiš,
domišljijo dobiš.
Ko spiš,
domišljije ne izgubiš,
saj domišljija je del sanj.

Ko potuješ skozi sanje,
bi drugi kar skočili vanje.

Če se želiš sprostiti,
potuj,
a ne hiti!

Ajda Potecin, 5. razred
OŠ Janka Padežnika Maribor

POTUJMO SKUPAJ Z NAŠIMI JUNAKI

Gotovo ste v teh dneh,
spremljali košarko.
Kaj če bi z našimi junaki potovali z barko?

Šli bi v Turčijo in na Finsko,
kjer so včasih govorili latinsko.

Naši junaki so vse po vrsti zmagovali,
ljudi vseh dežel premagovali.

Naš tako imenovani Gogi,
ki se nasmehne vsaki žogi,
izkoristil je vsako priložnost,
saj je imel s tem za zmago možnost.

Tukaj je še junak Tonči,
ki zna iznenada spremeniti izid
in seveda je tudi velik, kakor zid.
Trojke metal je kot za šalo,
ni čudno, da je vse pobralo.

Ne moremo pozabiti mladeniča
po imenu Luka,
njemu igranje košarke res ni muka.

Pri gledanju nas je preplavljalo čustvo,
saj naši košarkarji so pravo društvo.

Zato jih spodbudimo,
saj oni vselej k zmagi hitijo.

Pojdimo z njimi zdaj na potovanje,
da se vsakemu Slovencu uresničijo sanje.

Maj Drakšič, 9. razred
OŠ Kamnica

ZMAJ

Na podstrešju je ropot,
kaj se le dogaja?
Gremo gledat, če je res,
da imamo zmaja!

Velik trebuh, zelena krila,
to je prava rogovila.

Vsi te pošasti se bojimo,
zato se hitro skrijmo.

Tine Ivanović, 3. razred
OŠ Draga Kobala

NORI SVET

Kako bi danes opisali ta naš svet,
ki včasih je že kar za ponoret?

Telefoni, televizije in podobne elektronske naprave,
nam že od malih nog polnijo te naše prazne glave.

Čarobni svet nam je vse prehitro odvzet,
namesto pravljice nam domišljijo burijo računalniške igrice.

Čarovnice, zmaji, palčki in vsi drugi pravljичni junaki,
ob pomembnosti socialnih omrežij postanejo skoraj bedaki.

Imeti ogromno prijateljev je bilo zmeraj veliko vredno,
a kaj, ko teh »**facebookovih**« ne srečuješ redno.

Namesto, da bi se zunaj s prijatelji za žogo podili,
nam je bolj pomembno,
koliko všečkov bomo s selfijem ulovili.

Izleti, zabave, počitnice in celo poljubi niso vredni nič,
če takoj za objavo na »**snapchatu**« ne poskrbiš.

Na cesti je vedno redkeje slišati lepo besedo v pozdrav,
ki bi pokazala,
da mlada družba še vedno razmišlja prav.

Razmišljanje s svojo glavo, raziskovanje in radovednost
je bila včasih mladih vrlina,
danes pa nas skoraj nič več ne zanima.

No, pa priznati je tudi treba,
da elektronika ni ena sama beda.

Veliko dobrih informacij hitreje pridobimo

in tudi na cesti se z »**google mapsom**« nikoli več ne izgubimo.

Zato pa, dragi moji,
brž telefone na stran,
naj pridejo žoge, rolke, skiroji in kolesa spet na plan.

Družimo se in se življenja veselimo,
internet pa le za najhujše primere pustimo.

Lana Kovačič in Anej Ozimič, 6. razred
OŠ Draga Kobala

POTOVANJE SKOZI ČAS

Potovanje skozi čas je zanimivo, zabavno in igrivo.
Časovni stroj pomaga mi, da svojo željo izpolnim si.
Zdaj potujem skozi čas, da slišal bom dinozavrov glas.
Skozi okno vidim meglo, velike vulkane in vročo lavo,
to povzroča mi težavo.

Potem se časovni stroj pokvari, mene pa panika zagrabi.
Tako ga hitim popraviti, saj se ne smem predolgo ustavit.
Tiranozaver Rex se pripravlja že, da me živega poje.
Vendar jaz hitro stroj popravim, zbežim v stran in vse pozabim.

Prav hitro se iz sanj zbudim in zjutraj na zajtrk pohitim.
Dogodivščine lepe so bile, komaj čakam, da zvečer ponovijo se.

Miha Čolnik, 3. razred
OŠ Draga Kobala

DOMIŠLIJA

Domišljija je kot potovanje v čas,
ki še ne obstaja.

Domišljija je misel,
ki med nami ostaja.

Domišljija je kot drevo sreče,
čarobno, drhteče.

Domišljija se v nebo dviga,
včasih pade na list
in nastane knjiga.

Knjige so darila,
ki so meni mila.
Še posebej tiste,
ki jih piše domišljija.

Pia Ravter, 5. razred
OŠ Janka Padežnika Maribor

PRIMI ME ZA ROKO

Primi me za roko, odpotujva v daljno Afriko,
najdiva še več ljudi in odletiva še v snežne dni,
spakiraj topla oblačila, saj v Sibiriji zima ni prav nič kaj mila.

Najdiva še več ljudi in odhitiva v Kanado s sanmi,
tam igrala bova hokej in tudi drsala za tri!
Nato pa sedeva v limuzino in po dolgem času končno prideva v Argentino.

Zaplešiva še enkrat tango, zberiva ljudi in potem se napotimo tja,
kjer nikdar še nismo bili:
seveda, to so Italija, Francija, Švedska, Japonska in
marsikaj bi še lahko naštela, ampak, veste kaj ...
Potovanje je prav res zabavno, vožnja ne preveč,
vendar če si le s prijatelji, nič od tega ti ne bo odveč.

Živa Petrič, 6. razred
OŠ Janka Padežnika

NOČEM SAMA

Sem na travniku ležala
in prav sama sem preišljevala ...

Kar naenkrat se pojavi
domišljijško morje v glavi.

In na njem prelepa ladja pluje,
meni v neznan cilj potuje.

Če lahko bi cilj izbrala,
v Benetke bi odpotovala.

Svet želim raziskovati,
a nočem sama potovati ...

Če ne bi me strah bilo,
bi veslala levo, desno, gor in dol.

A če smer ni prava,
lahko povzročim karambol!!

Pa saj lahko bi plula ...
levo, desno, gor in dol – povzročila karambol
in lahko me sodi dama,
a posledic nočem nosit sama.

Svet želim raziskovati,
a nočem sama potovati ...

Posadko moram poiskati
in nič več sama potovati.
Že ena prijateljica je dovolj,
da z njo priplujem na pomol.

Obe bi si morali nasmeh nadeti,
pa po pomolu leteli bi konfeti!
Z beneško obleko bi mahedrali,
z bleščečo masko bi se bahali!

Svet želim raziskovati,
a nočem sam potovati ...

Kapljica rose me je zbudila
in me končno prebudila.
Očitno so to bile le sanje?
A to bo ostalo večno vprašanje ...

Živa Ema Brigadir, 5. razred
OŠ Prežihovega Voranca

ŽIVLJENJE

Življenje je poezia
kot umetniška melodia.

Polna sreče in
nesreče ...
kot žival od sreče.

Življenje je povsod, upanje
ne povsod;
kdor ga je našel,
ga naj uporabi kot
sonce v pustih goščavi.

Življenje je sklenjen krog, ki se začne
in ne konča,
če pa se –
se na vrhu sveta.

Tudi živali živijo lepo življenje.
Ene v divjini,
druge v naši bližini.

Ko pride trenutek do vrha neba;
morda je možno,
da bo konec sveta.

Ajda Novak Koren, 5. razred
OŠ Prežihovega Voranca Maribor

JESEN

Jesen je čas, ko najlepše barve so v parku,
ko otrokom v šolo se mudi,
ko kostanjev je na pretek in
ko se jurček prebudi.

Jesen je čas, v katerem postaja hladno,
oblečemo si jakno, živali pa debelejše krzno,
jesen je čas dežja in luž,
ki za malčke največja so zabava.

Jeseni so noči vse daljše,
dnevi pa vse krajši,
ampak nič zato,
ker jesenske počitnice prihajajo.

In noč čarovnic je pred vrati,
kjer kostumi so različni,
od vampirjev pa vse do netopirjev.
Ko jesen jemlje slovo, si z zimo poda roko.

Vid Petre, 6. razred
OŠ Maksa Durjave Maribor

BESEDE

Beseda pride izpod peresa
in pisatelja ponese v nebesa.
Če pisatelj pravilno vihti pero,
beseda rada ustvarja preplet,
ki se igra čez ves naš svet.

Brez pike, vejice, klicaja
beseda nerada se igra.
Tokrat ostane le dolgočasen zapis,
ki komaj čaka na izbris.

Črke rada si spreminja ta beseda,
brez kakšne je poredna,
s kakšno več,
pa nastane čista zmeda.

Ob besedi se zabavamo,
pri dobri knjigi poležavamo.
Z besedo kaj prikažemo
ali pa se z njo izmažemo.

Miha Ferlinc, 6. razred
OŠ Maksa Durjave Maribor

POČITNICE

V šolo smo nehali hoditi
in se začeli veseliti.
Rokave kratke smo oblekli
in dolge slekli.

Počitnice so nas na morje
in v gore zvale,
kjer so nas razveselile,
saj so nas na svež zrak povabile.

Sladoled imamo radi vsi,
ker v ustih se nam raztopi
in sladek okus pusti.

Poletje je letni čas za nas,
ki imamo radi prosti čas,
da pridobimo si moči,
ko jeseni nas šola prebudi.

Nejc Liponik, 6. razred
OŠ Maksa Durjave Maribor

POT V NEBESA

Tako je našega gospoda v nebesa
pospremila klovnesa.

Pred vrati raja je bila zavesa,
ki odgrnila jo je klovnesa.

To je bil znak,
da je odpeljal njegov življenjski vlak.
Klovnesa mu je rekla: »Le obriši si podplat
in poglej na svetlo plat.«

Četudi sem ostal brez mame,
ki bi vse naredila zame,
bom tu ostal večno mlad
in lahko si bom zgradil svoj grad.

V gradu bo prelepa mlada marjetica živila,
ki obleka ji bo bela,
saj tu ne poznajo krvi
in da na pol sežgano truplo v puščavi obleži.

Živa Kereži, 6. razred
OŠ Bojana Illica

POTOVANJE V SREDIŠČE ZEMLJE

Ko bližaš se zemljini sredini,
vedno bolj stiskaš se v ožini.
ko zazreš se v gmoto oblakov
in pogledaš navzdol, vidiš kosti človečnjakov.

Ko pred tabo naenkrat se pojavi zemljina sredina,
opaziš, da se začne rušit vroča ožina,
razjedat te začne vročina.
puščavske stene so tako vroče, da se na njih lahko speče glina.

Ko pred sabo zagledaš, da je umrl puščavski krt,
se začneš zavedat, da bo tudi tebe kmalu doletela smrt.
pred sabo je zagledal ptičko peti
in začel goreti.

Živa Kereži, 6. razred
OŠ Bojana Iliča

ORKESTER

Glasba je čas,
ki ga pokažeš na glas.
Ko klavir zazveni,
poslušamo vsi.
Lok pa dela sem ter tja,
ko pa zraven še harfa zaigra.
Slišiš? To je prava muzika.
Pihaš in puhaš s pihali za nas,
trobila oglašajo pa se na glas.
Činela rohni,
boben doni,
dirigent s palico v roki
obrne se k nam,
saj orkester vse zna sam,
zamaha publiki,
zdaj ploskamo vsi mi.

Nuša Urlih, 9. razred
OŠ Bojana Iliča

NEKOČ IN DANES

Nekoč nosili so oblačilo samo eno,
danes pa nam je za njih čisto vseeno.

Nekoč zabavali so se tako,
da kamenčke metali so v vodo.

Danes se tako zabavamo,
da s prijatelji v kino gremo.

Nekoč pismo prispelo je čez teden,
danes SMS prispe takoj,
nekoč čas ni bil nič vreden,
danes kosila ni pravočasno
in že zakličeš OJOJ!

Nekoč telefona niso mogli vzeti s sabo,
danes ga lahko dvignem tudi, če poslušam ABBO.

Nekoč je hitro k nam prišel,
a z današnjo znanostjo bo nazaj domov odšel.
Tako da NEKOČ se je spremenil v DANES.

Nuša Urlih, 9. razred
OŠ Bojana Iliča

KDO ŽIVEL BI V TAKEM SVETU?

Kdo živel bi v takem svetu,
kjer miru ni na planetu,
znova vojne na vidiku,
znova solze v očeh.

Kdo živel bi v takem svetu,
sivem svetu, krutem svetu.

Nepravičen je ta svet,
črno-bel je ta planet.
Reven in bogat,
sušen in vodnat.

Kdo živel bi v takem svetu,
sivem svetu, krutem svetu.

Sočloveštva primanjkuje in
rasizem prevladuje,
vsi enakopravni smo,
ne glede od kod prihajamo.

Kdo živel bi v takem svetu,
sivem svetu, krutem svetu.
Vsak želi si boljši svet,
z več pravice in resnice.

Vsega nam življenje res ne da,
saj ni tovarna to želja.
Zato le skupaj moramo stopiti,
en sam nič ne more narediti.

Vsak želi si boljši svet,
z več pravice in resnice.

Uživajmo vsak nam trenutek dan,
ker ko konča se, je v zemljo zakopan.
Nikoli več ne pride na dan,
samo spomin nanj ostane nam.

Vsak želi si boljši svet,
z več pravice in resnice.

Zatorej le nekaj naredimo, skupaj stopimo,
da sovraštvo potopimo in ljubezen prebudimo.
Da naravo in živali živeti pustimo, se onesnaženosti znebimo
ter brez vojn v miru živimo.

Kdo živel bi v takem svetu?
Jaz, jaz živel bi v takem svetu.

Barbara Gutman in Stella Bervar, 9. razred
OŠ Miklavž na Dravskem polju

POTUJMO S TESLO

Svet umazan je zelo,
to spremeniti moralo se bo.
Svet poln svinjarije,
naj postane planet brez umazanije.

Na svetu skoraj popolnoma čistega koticčka ni,
naj vse se spremeni,
za seboj počistimo smeti!

Avtomobili na elektriko naj zaživijo,
domovi naši pozimi se z elektriko greti želijo.

Potujmo tako
kot si drevesa, potoki in ptice želijo.
S Teslo zdaj vozimo se mi,
čistega zraka veselimo se vsi.

Da želje niso le sanje,
da sanjam več ne ...
Potrudimo se in preženimo se,
kar okolju je reklo NE ...

Rubin Krpič, 6. razred
OŠ Rada Robiča Limbuš

SANJSKO POTOVANJE

Sem sanjala o poti,
onkraj nje so bili štirje koti.
V vsakem so bili samorogi
in vsi so hodili po moji poti.

Tako sem jih tudi srečala.
Na enega sem se zavihtela
in se na njem krasno imela.

Sem videla mavrice
in čisto vse pravljice,
sladkorno deželo
in božično omelo.

A morala sem se zbuditi, hitro umiti,
skodelico mleka popiti in na potovanje spet iti.

Šla sem na pot s kotalkami
in zdaj sem naenkrat tukaj s samimi bralkami.
A spet je pred mano on. Samorog.
In se vrti okoli mojih nog.

Pia Novak, 6. razred,
OŠ Rada Robiča Limbuš

REKLAMA

Z odejo pokrijem,
lahko noč zaželim,
knjigo odprem in
brati začnem.

Preberem
besede,
črke,
povedi in
to tudi po vsaki jedi.

Berem vedno in
to zato,
da odmislim
težave, ljudi in vse ostale skrbi.

Saj v knjigah je
veliko življenja,
v knjigah iz
avtorske strani
je toliko veselja.
Veselja do pisanja,
tudi tega branja.

Otroška knjiga,
za tiste večje,
pa grozljivka in
ta smešne.

Knjiga za vsakega
je napisana.
Tudi za nebralce
ena bo prava.

S knjigami se lahko
veliko naučimo,
s knjigami
zaklad dobimo.
Ki ga ni mogoče kupiti in
tudi ne pozabiti.

To je zaklad,
ki ga ni
v trgovini ali restavraciji fini.
Ni ga nikjer razen v knjigi.

In to je ključ
do zaključka.
Ne pozabite brati,
se v ta svet podati.

In na koncu,
ko še komaj vidiš, kaj
ti knjiga govori, raje
zapreš oči.

Hvala,
da ste reklamo za knjige
poslušali in
da naslednjič jo
boste brali.
Na našo spletno stran
skočite
ali pa kar v knjižnico
se odpeljite.

Ajša Mara Kacjan, 9. razred
OŠ Angela Besednjaka

NORI ŽIVALSKI VRT

V norem živalskem vrtu smo
in se zabavamo.

Saj opica po klavirju igra
in slon misli, da je nosečnica.

Tudi miš vzganja norčije,
saj pivo pije.

In želva se krohota,
saj medved dva nosa ima.

Ptički mačke izvalijo
in čebele tačke dobijo.

Tu dogaja se še marsikaj,
saj zabava je raj.

Maruša Haas in Ema Lubanjšek, 6. razred
OŠ Dušana Flisa Hoče

KAJ ČE BI?

Kaj če bi ljudje imeli glavo na trupu?

Kako bi izgledali?

Kaj če zajci ne bi imeli nog?

Kako bi skakali?

Kaj če ara ne bi imela kljuna?

Kako bi ponavljala besede?

Kaj če bi žoga imela noge?

Kako bi igrali nogomet?

Kaj če bi jabolka imela oči?

Kako bi jih jedli?

K sreči, da to ni res.

Zato hvala, narava, da si prijateljica prava.

Ker, kaj če je ne bi bilo?

Kaj bi se zgodilo?

Adriana Grčar, OŠ Dušana Flisa Hoče

Maruša Haas in Ema Lubanjšek, 6. razred
OŠ Dušana Flisa Hoče

SREČA

Vreča je polna iskrivih želja,
zaželi si tisto, ki srečo ti da.

Sreča je, če se smejiš z družino,
potem pa s prijatelji žuraš fino.

Sreča je tudi, ko gobe nabiraš,
potem pa jih v gobovi juhi uživaš.

Sreča je, če se s psičko igraš,
kasneje pa na svojo kitaro brenkaš.

Največja sreča pa je v radosti, med nami,
saj veliko prijateljstva stkemo si sami.

Kadar srečo deliš,
jo na koncu vedno dobiš.

Maruša Haas in Ema Lubanjšek, 6. razred
OŠ Dušana Flisa Hoče

POEZIJA

Poezija ni le čarobna utopija.
Poezija te odpelje v svet,
od katerega si prevzet.
V poeziji si lahko kar si,
v njej pravljica oživi.
Poezija je pesnikovo življenje.
Pozimi v poeziji rože cvetijo
in ptički otroke dobijo.
Poezija je z nami že od nekdaj,
ohranila se je vse do zdaj.

Zakaj torej ne bi vstopili v poezije svet,
ki je tako lep ...
Da tja grem rada,
vedno,
znova,
spet in spet ...

Nina Mohorič, 7.b
OŠ Kungota

POIŠČIMO SKUPNE POTI

Ko primanjkuje denarja
in se pot preveč vijugasta zdi še do Ljubljanskega barja,
ko do majhnega koraka
pot je dolga kot do daljnega oblaka,
ko peska v očeh
in soli v laseh oči ne zaznajo,
takrat otroci s težko dušo prepoznajo,
da njihov vsakdan je črno-bel in zdolgočasen
ter dolg in počasen.

Zato podajmo si roke
in premaknimo svoje lene noge,
saj ti otroci ne grejo nikamor po svetu, niti na morje.
In kako naj potem raziskujejo naše vesolje?
PRILIJMO barve v njihov siv vsakdan,
prihranimo evro ali dva,
da vsak za potovanje ima!

Klara Gartner in Anika Gorjup, 8. razred
OŠ Kamnica

ZNANJE JE POTOVANJE

V šoli knjižničarka mi je dejala,
da čez vikend bi lahko kakšna pesmica nastala,
saj bi jo rada na natečaj poslala,
meni pa v rokah bi lahko nagrada pristala.

Pokimal sem z glavo,
morda pa bo.

Za mizo v sobi zdaj sedim,
pesmico si napisati želim.
Razbijam si glavo,
o čem sploh naj pesem bo.

Naenkrat šine mi v glavo,
da napišem to.

Šola se je spet pričela,
torbe noro težke so,
znanja res veliko
na ramenih svojih nosimo.

Letos malo me skrbi,
ker res veliko je snovi,
ogromno novega znanja bo
potrebno spraviti v glavo.

Seveda si pa res želim,
da kar veliko tega osvojim,
zato se trudil bom zelo,
upam, da uspelo mi bo.

Filip Teodor Paluc, 7. razred
OŠ Franca Rozmana - Staneta Maribor

TAM NEKJE V DALJAVI

Tam nekje v daljavi,
za devetimi kraji,
tam nekje v daljavi
je mesto vil.

Tam so tudi škrti
in vsi drugi pravljичni junaki.

A, da prideš do tja,
potrebujesh ključ,
ki je v tebi zakopan.

In vsakič,
ko grdo besedo izrečesh,
pozabiš, da ga imaš.

Maša Majcan, 7. razred
OŠ Franca Rozmana - Staneta Maribor

ABECEDNO POTOVANJE

A je za animacije,
ki jih snemati znam.

B je za babi,
ki jo rad imam.

C je kot cilji,
ki jih dosegam,
s **Č**opičem včasih
po papirju begam.

Z **D**edijem sva dobra **E**kipa,
vendar bolj kot filmi,
njega **F**ormula mika.

Iz **G**line rad izdelujem,
Hrčke zares obožujem.

I je kot igra,
ki jih dosti poznam,
z **J**agodami rad se sladkam.

K je kot kužek,
ki je lušten zelo
in **M**aček prav tako.

N na naravo me spominja,
O je odeja,
ki me ponoči ogrinja.

Poleti je moj **R**ojstni dan,
ko nimam **S**krbi
in dam **Š**olo na stran.
Ob **T**orti uživam,
Vice govorim,
za dobro **Z**abavo
s prijatelji poskrbim.

Ž je kot žalost,
ki jo čutim sedaj,
saj moje pesmi je konec

in moram reči goodbye!

Nejc Anej Ozimič Furman, 7. razred
OŠ Franca Rozmana - Staneta Maribor

MLADOST

Mladost je nekaj lepega, nekaj prečudovitega,
nekaj, kar doživiš le enkrat,
nekaj, kar ne ponovi se, ampak samo nekje obleži
in že je več ni.

Izkoristi jo, ne oziraj se nazaj,
zakaj nazaj bi se oziral,
ko pa svet pred tabo je poln dogodivščin, ki čakajo na te.

V njej se veliko naučimo in hitimo,
zdaj sem, zdaj tja.
Le uživaj v tem prečudovitem svetu,
polnem dogodivščin.

Anamarija Ribič, 7. razred
OŠ bratov Polančičev

BRALNO POTOVANJE

S potovanjem v svet knjig in branja,
si pridobimo mnogo znanja.
Čeprav je vsaka knjiga,
ki ni do konca prebrana,
kakor pot, ki ni dokončana.
Dokončajmo skupaj svojo pot,
brez ovir in brez nezgod,
saj nas bralno potovanje veliko nauči,
razžalosti ali srce ogreje in nasmeje.
Zjutraj sončni vzhod prebuja naravo,
branje knjig pa razsvetljuje tvojo glavo!

Dora Boc, 7. razred
OŠ bratov Polančičev Maribor

POTUJMO SKUPAJ ... ČAKAJO NAS SVET BESED, POEZIJE IN DOMIŠLJIJE!

Čakajo nas svet besed, poezije in domišljije,
potujmo skupaj, v čarobnost besed,
ki bolijo bolj kot pesti šest.
Imajo več pomenov te besedne čarovnije
zaradi njih lahko si zadet.
Zavita je kot težek test.

Čakajo nas svet besed, poezije in domišljije,
potujmo skupaj s krili poezije.
France Prešeren, Srečko Kosovel, Dragotin Kette ... bili deležni so pisanja te pesniške
magije,
lahko rekli bi, da izkusili so velike že norije.

Čakajo nas svet besed, poezije in domišljije,
potujmo skupaj na vlaku fantazije,
kjer lahko počnemo vse mogoče oslarije.
Naša domišljija,
dobra je kupčija.

Spoštuj besede vse,
ker so prave carice.
Naj ti Prešeren ne bo v nadlogo,
vsak rodi se s svojo nalogo.
Ne oviraj domišljiji poti,
naj te za nič ne skrbi.

Urška Goričan in Teja Gornjak, 9. razred
OŠ Lovrenc na Pohorju

V SVET DOMIŠLJIJE

Potopimo se v svet domišljije,
kjer se svet v reko poezije izlije,
kjer se vse sanje uresničijo,
preden starši jih uničijo,
gora sladoleda nič nemogočega ni,
saj v tej deželi vse se dobi.

V tej čarobni deželi besede žive,
to vsak prav dobro ve,
besede prav posebna bitja so,
rade zasedejo ti glavo vso,
rade ti v mislih ždijo
in nad glavo ti lebdijo.

Tukaj je tudi reka Poezije,
ki se včasih med oblake skrije,
na otočku na tej reki Muza prebiva,
ona nikdar ne počiva,
semkaj hodijo pesniki po navdih,
včasih pa tudi na oddih.

Pridružite se nam na potovanju v svet domišljije,
obiskali bomo tudi reko Poezije,
poskušali bomo najti nagajive te besede,
upam, da jih najdemo vsaj deset sredi te zmede,
na koncu bomo še Muzo obiskali
in pri njej navdih za pot nazaj poiskali.

Ana Paulič, 9. razred
OŠ Lovrenc na Pohorju

SVET BESED IN POEZIJE

Potujem po svetu svoje bujne domišljije in čakam,
da se val besed iz moje glave na ta list prelije.
Sicer nisem nekakšna mojstrica pri pisanju poezije,
vendar se trudim in upam,
da rima prava se na dan privije.

Potem pa se vprašam,
kaj sploh so to poezija, beseda in domišljija!
Se jih je mogoče dotakniti?
Takšnih skrivnosti nam ne bi smeli prikriti!

Naenkrat pa v svoji glavi zagledam jasno sliko.
Seveda, to vendar izgleda kot beseda!
In tam čez cesto stoji domišljija,
Ki so poezije se prebija!

Mineja Petrun, 9. razred
OŠ Lovrenc na Pohorju

TI IN JAZ IN MI VSI

Ti in jaz – to je pravi špas!
Špasno je tudi,
ko se nama kdo pridruži.
Ti, ali ti, ali ti?
Takrat se svet lepše vrti.
Vrti se naprej,
do brezmejnih mej,
vrti se do zvezdic in nazaj –
tako velik je lahko raj!

Absolutno ko sva ti in jaz –
skupaj gre hitreje čas.
Bedno je, ko sem sam svoj okras,
copate vlečem za seboj,
kot da nad glavo držim težek zaboj.
Čigav zaboj pa nosiš ti?
Skupaj imamo več moči.
Pridruži se še ti,
enostavno je –
verjemi!
Svet se tako vrti.

Ti si drugačna od mene,
jaz sem drugačna od tebe.
Vsaka gleda v svojo smer,
za kar ne sme biti zamer.
Ti stopaš hitreje,
jaz počasneje.
Ti gledaš navzgor,
jaz navzdol.
Ti se odločiš v levo stopiti,
jaz pa želim v desno hoditi.

A z roko v roki – skupaj!
Skupaj lahko preplavamo ocean,
skupaj lahko zremo v dan ...

Rea Vogrin in Ana Brumec, 9. razred
OŠ Frana lešnika Vuka Slivnica

POTOVANJE Z DOMIŠLJIJO

Če potuješ z domišljijo,
te misli lahko zapeljejo v vsako galaksijo.
Domišljija je čar in véliki dar.
Z domišljijo lahko potuješ do poljan,
nato pa v hipu zaviješ v najlepši ocean.
Fantaziraš lahko brez skrbi,
tudi v šolski klopi,
če se ti tako zazdi.

Vsaka domišljija je drugačna.
Nekateri sanjajo, da bi postali prvaki,
drugi pa namišljeni junaki.
Spet drugi sanjajo o denarju,
ter temu, da bi se mogoče priljubili kralju.
Najmlajši pa sanjarijo o samorogih
in pisanih bombonih.

Domišljija se skriva v malih in velikih stvareh.
Lahko je le navadna knjiga
ali pa nova pesem Justina Biebra.
Domišljijo najdemo tudi v poeziji
ali pa le v preprosti melodiji.

Vendar v domišljiji,
na žalost,
ne moremo za vedno živeti,
zato ker se moramo kmalu vrniti nazaj,
v realni svet.

Tjaša Jančič in Katarina Nedoh, 9. razred
OŠ borcev za severno mejo

DOMIŠLJIJA

Sama nisem pesnik po duši,
vendar moja domišljija meje ruši.
Je pot brez načrtane smeri,
popelje te kamor si srce želi.

Zame se domišljija brezmejno razvija
v prostoru, kjer se širi pozitivna energija.
Takrat ji ni konca ne kraja,
tudi če pride do čistega raja.

Zame pa je iskra, ki me vodi
skozi prostor, skozi čas in čez sanje,
vse tja v naslednjo vas.

Je tista, ki obriše solze, opraviči vsak greh
in na lice privabi nalezljiv nasmeh.

Maruša Peruš in Zoja Pleteršek, 9. razred
OŠ borcev za severno mejo

MED NJIVAMI IN TRAVNIKI

Med njivami in travniki
pelje blatni kolovoz,
kjer nekoč me - dete -
oče dvignil je na voz.

Zdaj sem tu v beli sobi,
pod odejo hrepenenja,
na poslednjem kolovozu
svojega življenja.

In se spomnim domačije,
blagih bližnjih, ki jih ni.
Sanjam svetle žitne sanje
svojih najbolj sončnih dni.

Angela Fujs,
upokojenka

PESMI POTOKA

Med travami
sem si utirala pot,
kjer so jelše ob
vodi brstele.

Za metulji sem tekala,
pasla živino,
teptala zelenje
in cvetje otroštva.

Pila sem pesmi
potoka in trav,
ki so mi božale
trde dlani.

Mladost in radósta
sta kmalu minili.
Tokrat verjela sem
v srečo brez konca ...

Zdaj se sprehajam
po vrtu spominov,
ki na vetrnih krilih
nemijo.

Angela Fujs,
upokojenka

PRIJATELJSTVO

V življenju je mnogo poti,
kjer hodila sva vsak po svoji
ulici. Ustavila sem se pred
tvojimi vrati, kjer našla sem

PRIJATELJA, in to si TI.

Kamenček si v mozaiku,
ki novo podobo snuje.
Iskrenost, zaupanje,
deliva radost in bridkost.

Sinoči si bil blag in tih,
zavit v tančico skrivnosti,
v hrepenenju po zdravju
in novih moči ...

Nocoj sem sama, tebe ni.
V mislih nate zatisnem oči,
z žejo, da te nov dan
brez bolečin zbudi.

Angela Fujs,
upokojenka

SPREHAJALEC

Rad se sprehajam
po stezah v parku
z rokami v žepu,
s pokončno glavo.

Rad se sprehajam
s prešernim klobukom
po starih poteh –
kot bi bil mlad.

Rad se sprehajam
z ljubico, palico ...
in tiho uživam
med lepimi rožami.

Angela Fujs,
upokojenka